

Bestemmelse, som jeg ikke ganske forstaar. Det hedder der: „De herefter til Lovens Gennemførelse medgaaende Beløb maa dog ikke overstige“, og saa nævnes forskellige Beløb, tilsammen 127,084 Kr. 01 Øre. Nu kan dette Beløb, som sikkert er udregnet med de nuværende Forhold for Øje og udregnet, synes det, til Punkt og Prikke — Resultatet er endog, at der er en Øre over et lige Antal Kroner —, ikke være elastisk, i hvert Fald kan det ikke forhøjes, men de 20, 25 og 35 pCt., der ere nævnte i Lovforslagene, ere heller ikke elastiske Beløb. Hvorledes der saa kan bringes Sammenhæng i disse to Forhold, kunde jeg ønske en Udtalelse om af den højtærede Minister. Formodentlig maa det forholde sig saaledes, at naar det drejer sig, ikke om Ansættelse af nye Mænd paa ældre Pladser, men om virkelige Nyansættelser, maa man tage et Forbehold, saa Loven ikke kommer til at virke for dem, der antages udover det nuværende Antal.

Saa er der en Bestemmelse i Landbrugsministerens Lovforslag, ifølge hvilken den ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1909—10 og senere Finans- og Tillægsbevillingslove bevilgede Lønningsforhøjelse for de Bestillingsmænd, hvis Lønning er under 2,400 Kr., ophæves. Nu er der maaske ingen Nødvendighed for, at en saadan Bestemmelse indsættes, da der her er Tale om Forhøjelser, der reguleres paa de aarlige Finanslove, men naar det staar i den ene Lov, maa jeg antage, at det ogsaa gælder for den anden, og jeg vil da gaa ud fra, at den Forhøjelse, man saaledes har vedtaget i de senere Aar for disse lavt lønnede Bestillingsmænd, ikke alene ikke skal bibeholdes, men at man heller ikke skal beregne den procentvise Forhøjelse af det Beløb, de nu have faaet bevilget. Naa, men derom kan der vel heller ikke være nogen Tvivl.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale de to Lovforslag til videre Fremme.

Christian Rasmussen: Jeg kan være enig med den sidste ærede Taler i omtrent alle de Betragtninger, han fremsatte vedrørende de to foreliggende Lovforslag. Jeg kan være enig med ham i, at Befolkningen maaske ikke vil være saa overordentlig glad ved, at vi nu atter skulle til at vedtage et Par Lønningslove, der, om de end kun ere midlertidige, dog ville føre ret store Udgifter med sig. Jeg kan være enig med ham i, at Skatteyderne

ville sige: Naar I skulle pumpe os for en Sned Millioner nye Skatter i det hele, er det ikke saa rart, at vi skulle til at rykke ud med forhøjede Lønninger til Embeder, hvis Indehavere dog for en stor Dels Vedkommende maa siges at være ret godt aflagte. Det er ogsaa rigtigt, som den sidste ærede Taler udtalte, at en hel Del af Professorerne ved Universitetet i Kraft af denne Stilling sidde med private Indtægter, der langt overgaa den Løn, de have som Professorer. Men paa den anden Side vil jeg erkende, at de Lønninger, der nu bydes en Del af Professorerne og de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd, der her er Tale om, ere for antikverede. Det er muligt, at man kommer til noget at imødekomme de Krav, der, som det ogsaa blev nævnt af den sidste ærede Taler, med stor Kraft ere stillede af de paagældende, og som have givet sig Udslag i de foreliggende Lovforslag. Jeg vilde mene, at Sagen kunde faa sin rette Behandling i et Udvalg. Det er jo muligt, at vi kunne sigte nogle fra, muligt at vi ogsaa kunne komme til at tage andre med, som ikke ere indeholdte i Lovforslagene, men det ville vi ved en Udvalgsbehandling nærmere kunne komme ind paa. Jeg skal derfor anbefale — jeg vil antage, det maa blive Lønningsudvalget, der faar med disse Sager at gøre —, at man i dette Udvalg giver Lovforslagene en grundig og rimelig Behandling.

L. Pedersen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra de to ærede Medlemmer, der nylig have talt, kan jeg indskrænke mig til en kort Bemærkning om, at det Parti, jeg tilhører, stiller sig velvilligt overfor de forelagte Forslag og er villigt til at underkaste dem en meget velvillig Behandling i et Udvalg, hvor de nærmere Enkeltheder ville kunne drøftes. Da det kun drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, indser jeg ikke, at der er Grund til i dette Øjeblik at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Enkelthederne. Skønt der efter min Mening kan være et og andet at bemærke om de enkelte Lønsatser, som ere foreslaaede saavel paa det ene som paa det andet Forslag, tror jeg dog, at Forskellen i Anskuelser ikke kan være større, end at den med Lethed maa kunne udjævnes under en Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til ligesom de to foregaaende Talere at foreslaa, at Lovforslagene underkastes en hurtig og velvillig Behand-